

ΤΑ ΑΠΟ ΚΗΠΩΝ

ποιήματα, εκδόσεις "Άγρα, Αθήνα 1981

Μέ το πρώτο της αυτό βιβλίο η Νίκη Μαραγκού μας δίνει τη γεύση της πραγματικής ποίησης, που βγαίνει μέσα από την καρδιά, μετουσιωμένη ώστόσο κέσωστο μεστωμένο λόγο και ίσορροπημένη αίσθηση του λιτού και του περιττού. Τα ίδια χαρακτηριστικά γνωρίσματα ^{"εχει"} και η ^{που μάς είχε χαρίσει σε μια μόνο εκθε} ζωγραφική της, που μικρό δείγμα της κοσμεύει το εξώφυλλο του βιβλίου: "Απλότητα, αυθορμητισμό και έντεχνα καλυμμένη ευαισθησία. Έσα από τα μικρά, καθημερινά πράγματα, ο ήαφές, η γλάστρα, το καναρίνι, ο άχινός, ο σορκός ή θάλασσα, ^{ή η} άχιβάδα, ή φοινικίες, πάλι η θάλασσα (στ' αλήθεια, το βιβλίο θα μπορούσε να τιτλοφορείται "τά από θαλάσσης") όρμουν ποτε σαν λεπτοί άχτινωτοί πίδακες και ποτε σαν κύματα φωσφορίζοντα τα προσωπικά αίσθήματα και πάθη της ποιήτριας. Είκονες μπλέκονται με λογισμούς, το παρελθόν είσχωρεϊ μέσα στο παρόν, άκάθεκτο, όρμητικό, ~~κκκκκκκκκκκκκκκκ~~ σκληρές μνήμες χαραώνουν τις ήπιες έρωτικές στιγμές

" Ήδ μήν τελειώνεις μέ τό παρελθόν
 ...
 ... τό πλησιάζεις τόσο
 που νά φαίνονται από μακριά οί φωτιές
 κι' ύστερα πάλι ν' απομακρύνεσαι..."

" ^{Με} τήν ύγρη ζωή σου
 ...
 ... σοῦ κολλά ανάμεσα στα πόδια
 και νά μή σ' αφήνει
 νά έτοιμαστεϊς για τή συνηγορία
 τήν έσωτερική σου άναχώρηση για τό νότο"
 τής Κύπρου

Τό Μεγάλο Τραῦμα μοιραϊά δέν άφησε άνέγγιχτη τήν πέννα τής Μαραγκού, " Η Αμμόχωστος, "ή ύδρόβια πόλη," ή Γυαλούσα, ο " Άης Μέμνος ή Σαλαμίνα, ποτε σαν άναφορές ποτε σαν είκόνες (τό σπίτι μέ τά καφασωτά, οί άροδάφνες, η άμμος που κολλοῦσε στα παραθυρόφυλλα, τό κυμάτισμα τών φυκιών, Οί άγριοσωκιές)

φανερώνονται τά άδρατα πράγματα
 ή είς έναντίον μεταβολή
 ένω πέφτει η νύχτα
 σα νυστέρι άργό καισίγουρο.

